

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سازمان سوسیالیست‌های کارگری افغانستان
۱۸ اکتوبر ۲۰۲۴

اعلامیه سازمان سوسیالیست‌های کارگری افغانستان

قساوت و جنایات بی‌پایان حکومت جمهوری اسلامی سرمایه علیه

مهاجران و آوارگان افغانستان

در اثر تیراندازی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی در مرز میان افغانستان و ایران در منطقه کلگان سراوان استان سیستان- بلوچستان، یکشنبه ۲۲ میزان ۱۴۰۳، به تعداد ۲۶۰ تن از آوارگان بی‌پناه اهل افغانستان به شکل بی‌رحمانه‌ای کشته و بیش از ۶۰ نفر دیگر از آن‌ها بشدت زخمی شده اند. بر اساس گزارش‌های منتشرشده، نیروهای مرزی جمهوری اسلامی که از قبل به کمین این آوارگان نشسته بودند به‌طور سازماندهی‌شده با راکت و تسلیحات دیگر بر آن‌ها شلیک نموده‌اند؛ در این جنایت هولناک بخش وسیعی از کسانی را که کشته و یا زخمی شده‌اند، جوانان و نوجوانان تشکیل می‌دهند که به دلیل گریز از سلطه خونبار امارت اسلامی طالبان، رهائی از فقر و نابرابری، ستم و استبداد و بالاخره برای پیدا نمودن کار و تأمین معیشت این چنین وحشیانه به خاک و خون کشیده شده‌اند.

این جنایت نمونه دیگری از جنایات سازمان یافته و انجام شده نسبت به کارگران مهاجر افغانستان در درازنای این چند دهه است که سیاست فاشیستی و ضدانسانی حکومت اسلامی را به وضوح نشان می‌دهد. سردمداران جنایت‌پیشه حکومت اسلامی با وجود شواهد و مستندات انکارناپذیر از این توحش و جنایت، تا این دم این جنایت آشکار را با سکوت سهمگین و شرم‌آور بدرقه کرده اند.

در این جنایت، که نمود آشکار و بارزی از نژادپرستی و بیگانه‌هراسی ناسیونالیسم ایرانی است، قبل از همه سران و مجریان قدرت و به همین حد نهاد ها و احزاب دست‌راستی، سلطنت‌طلب و آریامهری شریک جرم اند. در کنار عاملان و مجریان مستقیم این جنایت دهشتناک، امارت اسلامی طالبان و حامیان جهانی و منطقه‌ای آن در رأس قدرت‌های امپریالیستی نیز بانی و شریک این تراژیدی های انسانی در افغانستان و منطقه اند.

سازمان سوسیالیست‌های کارگری افغانستان این فاجعه غم‌انگیز را به خانواده های داغداری که عزیزان شان را از دست داده اند، صمیمانه تسلیت گفته و برای مجروحان این حادثه آرزوی سلامتی می‌کند.

برای گذر از این وضعیت اسفبار و تراژیدی های المناک که سال‌ها است از مردم بی‌پناه، کارگر و محروم قربانی می‌گیرد باید خواستار رفع محرومیت و تبعیض سیستماتیک و پایان یافتن به بی‌حقوقی ممتد کارگران مهاجر اهل افغانستان شد؛ کارگرانی که سالیان متمادی در کنار طبقه کارگر ایران و مردم در اعماق در انباشت سرمایه و سود

مضاعف برای صاحبان صنایع و سرمایه و دولت سرمایه‌داری نقش داشته اند اما از ابتدائی‌ترین حقوق و حرمت انسانی محروم اند. باید محکم جلو این سببیت و ددمنشی ایستاد و به شکل گسترده و مستمر در هر جایی که هستیم به این جنایت اعتراض کنیم. تحقق این خواست اما صرفاً با اعتراض و نوشتن تومار ممکن نمی‌گردد. بر نهادها، فعالان کارگری و جنبش سوسیالیستی و خلاصه به بشریت آزادی‌خواه، برابری‌طلب است که در ضمن افشای سیاست‌های فاشیستی و رفتارهای نژادپورانه حکومت اسلامی و بورژوازی ایران به امر وحدت و تشکل طبقه کارگر به عنوان یک طبقه واحد اجتماعی چاره‌اندیشی نمایند. تا هنگامی که این تفرقه و شکاف در صفوف طبقه کارگر تحت عنوان "خودی" و "بی‌گانه" باقی است، متأسفانه شاهد تکرار جنایات مهیب‌تر از این دست خواهیم بود.

مرگ بر جمهوری اسلامی؛ مرگ بر امارت اسلامی طالبان!

زنده باد همبستگی طبقه کارگر!

زنده باد سوسیالیسم!

شورای مرکزی سازمان سوسیالیست‌های کارگری افغانستان

۲۵ میزان/مهر ۱۴۰۳؛ ۱۶ اکتوبر ۲۰۲۴